

F. t. L. om midlert. Løntillæg til Statens Tjenestemænd m. fl.

nerne opnaaedes imidlertid ved Lov Nr. 103 af 15. Marts 1939 Lovgivningsmagtens Tilslutning til, at den fornævnte Lov Nr. 74 af 18. Marts 1938 fik Gyldighed ogsaa for Finansaaret 1939—40 samt til, at den Portion af Reguleringstillæget, der ved Udgiftstallets Nedgang fra 2 853 til 2 831 skulde bortfalde efter Tjenestemandslovens Regler, opretholdtes for Finansaaret 1939—40.

Ved de nævnte Forhandlinger blev der af Tjenestemandsorganisationernes Repræsentanter ydet Tilslutning til, at samme Aflønning skulde opretholdes for Finansaaret 1940—41, saafremt der indtraadte en saadan Stigning i Udgiftstallet, at Tjenestemændene efter de almindelige Regler fik Ret til samme Antal Portioner som i Finansaaret 1938—39. I saa Fald vilde den ekstraordinære Reguleringstillægsportion altsaa bortfalde.

Da det af Det statistiske Departement i Henhold til Tjenestemandslovens § 90 udregnede Udgiftstal i Januar d. A. steg fra 2 831 til 3 181, har Tjenestemændene ifølge Tjenestemandslovens Bestemmelser Ret til ialt 10 Portioner af Reguleringstillæget. Der er imidlertid af Tjenestemandsorganisationerne overfor Regeringen paany fremsat Anmodning om, at den Pristalszone, der efter Reglerne i Tjenestemandsloven ikke giver Adgang til Ændringer i Reguleringstillæget (2 427—2 842), maa blive udfyldt ved en dertil sigtende Ændring i Tjenestemandsloven, hvad der med det ovennævnte Udgiftstal vilde medføre Ydelsen af 13 Portioner af Reguleringstillæget i Finansaaret 1940—41. Organisationerne har derhos fremsat Ønske om, at der maa blive givet Reguleringen tilbagevirkende Kraft for Januar Kvartal 1940, samt at der frem-

tidig maa blive foretaget kvartalsvise Reguleringer i Stedet for den i Tjenestemandsloven hjemlede aarlige Regulering pr. 1. April.

Ved de med Tjenestemandsorganisationerne afholdte Forhandlinger har Regeringen indtaget det Standpunkt, at man af principielle og finansielle Grunde ikke kan imødekomme Ønsket om at give Reguleringen tilbagevirkende Kraft eller at indføre en Ordning, hvorefter der fremtidig normalt sker Reguleringer med kortere Mellemløb end det i Tjenestemandsloven fastsatte. Derimod har man efter Omstændighederne ment, at der kunde være Anledning til ligesom i Finansaarene 1938—39 og 1939—40 at foretage en ekstraordinær Forhøjelse af det lovhjemlede Reguleringstillæg af samme Størrelse som det for Tiden udbetalte midlertidige Løntillæg.

Tjenestemandsorganisationerne har ment at maatte fastholde deres Interesse i at kunne fremsætte nyt Forslag vedrørende Reguleringstillægsordningen fra et tidligere Tidspunkt, end Udgiftstallet for Januar 1941 foreligger. Da Regeringen paa sin Side af finansielle Grunde har næret Betænklichkeiten ved at binde sig til en Ordning, der gælder for hele Finansaaret 1940—41, er man ved de stedfundne Forhandlinger naaet til Enighed om, at der ved særlig Lov skal søges Hjemmel til, at der for Tidsrummet 1. April—31. Oktober 1940 udover det i Tjenestemandsloven hjemlede Reguleringstillæg paa 10 Portioner ydes et Tillæg, der maanedlig svarer til det i Finansaarene 1938—39 og 1939—40 hjemlede midlertidige Løntillæg.

Merudgiften ved Forslagets Gennemførelse udgør for Statens Vedkommende ca. 7 Mill. Kr.